

**Om uitsluitend te dienen
in bestuurszaken**

Nr. van het arrest

H.D.D

Nr. 1583 Corr. Folio

op 09/01/12

Nr. 2011 CO 383 van het parket

Nr. 2011 BC 492 van de griffie

ARREST

Het Hof van Beroep te Brussel, 15de kamer,

zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

In aanwezigheid van het Openbaar Ministerie de zaak van :

4095

DE GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR, bevoegd voor het grondgebied van Vlaams-Brabant, handelend in naam van het Vlaams Gewest, met burelen te 3000 Leuven, Dirk Boutsgebouw, Diestsepoort 6 bus 93,

eiser tot herstel,
vertegenwoordigd door meester , loco meester
beiden advocaat aan de balie van

tegen :

4096

1) , geboren te op
wonende te

4097

2) , geboren te op
wonende te

beklaagden,
vertegenwoordigd door meester , advocaat aan de balie van

Beklaagd van:

In het gerechtelijk arrondissement Brussel, tussen 1 oktober 1992 en heden, meermaals terwijl de feiten de achtereenvolgende en voortdurende uiting uitmaken van hetzelfde misdadig opzet en de delictueuze toestand nog steeds voortduurt :

A. Tussen 1 januari 1992 en 31 december 1992,
met overtreding van artikelen 44§ 1-1°, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 gewijzigd door de wet van 22 december 1970, en van de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het decreet houdend de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, waarvan bekrachtiging bij decreet van 4 maart 1997, thans bestraft door de artikelen 99,1°, 146,1°, 3°, 7° en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, te hebben gebouwd niet overeenkomstig de bouwvergunning d.d. 19 november 1991, afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente in casu door een garage te hebben gebouwd, groot 37,19 m² in plaats van de vergunde 29,95 m², en in de garage drie ramen, een deur en een garagepoort te hebben voorzien in plaats van de vermaande twee ramen en een garagepoort, zulks op het onroerend goed gelegen te gekadaastreerd toebehorende aan beklaagden.

B. Tussen 1 januari 1993 en heden,
met overtreding van artikelen 44 § 1-1, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 gewijzigd door de wet van 22 december 1970, en van de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het decreet houdende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, waarvan bekrachtiging bij decreet van 4 maart 1997, en de artikelen 99, 1°, 146,1°, 3° en 7° en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de ruimtelijke ordening, de toestand omschreven in hierboven vermelde tenlastelegging A gehandhaafd te hebben, het onroerend goed waarop de inbreuk gepleegd werd, gelegen zijnde ter plaatse zoals vermeld onder de tenlastelegging A.

Gezien het hoger beroep ingesteld op :

- 6 april 2011 door de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur,

tegen een vonnis uitgesproken na tegenspraak door de 60ste kamer van de correctionele rechtbank te Brussel d.d. 22 maart 2011 dat, na tussenvonnis van 23 november 2010, en na aanvulling van de tenlastelegging A met : "thans te kwalificeren als inbreuk op artikel 4.2.1.1° c) VCRO, thans strafbaar gesteld door artikel 6.1.1. lid 1, 1° en 6.1.3 VCRO", als volgt beslist :

- op strafrechtelijk gebied:

Stelt het verval van de strafvordering vast in hoofde van beklaagden wat betreft de tenlastelegging A zoals aangevuld.

Stelt vast dat de strafvordering onontvankelijk is wat betreft de tenlastelegging B.
Legt de kosten van de strafvordering ten laste van de Belgische Staat.

- wat betreft de herstellvordering:

Verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur.

- wat betreft de overschrijving:

Beveelt dat huidig vonnis op de kant van de overgeschreven dagvaarding
ingeschreven zal worden op de wijze bepaald in artikel 84 van de Hypotheekwet
(hypotheekkantoor onder referte
en

Gehoord het verslag van voorzitter

Gehoord de eiser tot herstel in zijn middelen van verdediging, zoals ter zitting
ontwikkeld door meester

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging, zoals ter zitting
ontwikkeld door meester :

Gelet op de conclusies van partijen.

Het hoger beroep werd regelmatig naar vorm en tijdig ingesteld.

De feiten en procedure

Bij aanvankelijk proces-verbaal d.d. 14 oktober 1992 werd vastgesteld dat op
het onroerend goed gelegen aan het te kadastraal gekend ' ,
zijnde eigendom van de beklaagden, de
goedgekeurde bouwvergunning d.d. 19 november 1991 niet werd nageleefd
doordat :

- de bebouwde oppervlakte 7,24 m² groter is dan op de bouwvergunning;
- de gemaakte raam- deur- en poortopeningen, meer bepaald 3 ramen, 1
deur en 1 poort, niet overeenkomen met het goedgekeurde plan met 2
ramen en 1 poort.

Bij notariële akte d.d. 19 juni 1971 waren de beklaagden eigenaars geworden
van voormeld onroerend goed.

In zijn verklaring d.d. 12 november 1992 gaven de beklaagden de afwijking toe
en stelden zij dat zij zelf de werken hadden uitgevoerd.

Bij brief d.d. 18 mei 1995 aan de procureur des Koning vorderde de gemachtig-
de ambtenaar het herstel van de plaats door middel van aanpassingswerken
bestaande uit het naleven van de bouwvergunning d.d. 19 november 1991
onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 BEF. per dag vertraging.

Hij motiveerde dit als volgt: "door de te dichte inplanting op de perceelgrens brengt de constructie de goede plaatselijke aanleg in het gedrang".

Het onroerend goed is volgens het geldend gewestplan (KB d.d. 7 maart 1977) gelegen in woongebied.

Op 4 januari 1996 werd een regularisatievergunning aangevraagd, die bij beslissing d.d. 9 januari 1996 van het college van burgemeester en schepenen geweigerd werd. Ook het beroep van beklaagden bij de bestendige deputatie en bij de minister werd niet ingewilligd.

Bij exploit d.d. 28 mei 2001 werden de beklaagden gedagvaard om te verschijnen voor de correctionele rechtbank te Brussel op 31 oktober 2001.

De kantmelding van deze dagvaarding werd op 30 mei 2001 door de gerechtsdeurwaarder aan de hypotheekbewaarder aangevraagd, doch is niet geschied.

Op de inleidingszitting zijn de beklaagden niet verschenen en werd vermeld op het proces-verbaal van de zitting dat de zaak sine die verdaagd werd "teneinde te dagen en het zittingsdossier ter zitting te hebben".

Er werd inzake een proces-verbaal van zitting opgesteld op 25 september 2005 waarbij de zaak nogmaals sine die werd uitgesteld met het oog op toebedeling aan de 60^e kamer.

Op 25 augustus 2010 werden partijen herdaagd voor de zitting van 28 september 2010, waarop de zaak in beraad genomen werd.

Bij tussenvonnissen d.d. 23 november 2010 werd de zaak uitgesteld naar de zitting van 25 januari 2011 teneinde het openbaar ministerie toe te laten de bewijsstukken voor te leggen waaruit is gebleken dat de respectieve dagvaardingen werden overgeschreven.

Op die zitting van 25 januari 2011 werd de zaak tegensprekelijk uitgesteld naar de zitting van 22 februari 2011 teneinde de overschrijving van de dagvaarding af te wachten.

De beklaagden werden bij exploit d.d. 7 februari 2011 nogmaals gedagvaard voor de zitting van 22 februari 2011.

In het bestreden vonnis heeft de eerste rechter :

op strafgebied:

1. de tenlastelegging sub A aangevuld als zijnde inbreuk op art. 4.2.1.1° c) VCRO en strafbaar gesteld door art. 6.1.1.lid 1, 1° en 6.1.3. VCRO;

2. het verval van de strafvordering wat betreft tenlastelegging sub A vastgesteld om reden dat de dagvaarding d.d. 28 mei 2001 de zaak niet op regelmatige wijze bij de rechtbank aanhangig zou gemaakt hebben en op het ogenblik van de dagvaarding d.d. 25 augustus 2010 was het feit van de tenlastelegging sub B niet meer strafbaar en dit van tenlastelegging sub A al verjaard.
3. de strafvordering wat betreft tenlastelegging sub B onontvankelijk verklaard;

en wat betreft de herstellvordering, zich onbevoegd verklaard.

In rechte

Ten onrechte stelt de eerste rechter dat de strafvordering bij dagvaarding d.d. 28 mei 2001 niet op regelmatige wijze werd ingeleid op de zitting d.d. 31 oktober 2001.

Het is niet omdat de eerste rechter op het proces-verbaal vermeldde dat de zaak sine die werd uitgesteld "teneinde het zittingsdossier ter zitting te hebben" dat daaruit kan worden afgeleid dat de dagvaardingen niet aanwezig waren.

Zelfs indien deze niet aanwezig waren, dan nog werd de strafvordering niet onregelmatig ingeleid nu de rechter de zaak niet behandelde en niet in beraad nam en enkel uitstelde zodat wel degelijk nadien de regelmatigheid van de dagvaardingen (en de overschrijving ervan) kon nagegaan worden en geen enkel recht van verdediging geschonden werd.

Uit de stukken zoals die nu voorliggen blijkt duidelijk dat de dagvaardingen d.d. 28 mei 2001 werden betekend aan de politie en door de beklaagden en op 13 juni 2001 in ontvangst werden genomen.

Het dagvaardingsexploot d.d. 28 mei 2001 werd niet ingeschreven op de kant van de overschrijving van de titel van verkrijging (zijnde kantmelding genoemd) zoals voorzien in het ten tijde van de dagvaarding toepasselijke art. 160, 1ste en 3de lid DRO (Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening), ondanks het feit dat dit door de gerechtsdeurwaarder aan de hypotheekbewaarder gevraagd werd.

Ook op de daarop volgende dagvaardingen is geen sprake van "overschrijving", zoals terug voorzien vanaf 23 maart 2002 bij Decreet van 8 maart 2002 en nadien overgenomen in artikel 6.2.1. van de VCRO, behalve op het bevel tot dagvaarding d.d. 4 februari 2011 waarop vermeld staat "neergelegd op 10/02/2011 op het hypotheekkantoor onder referte nummer :

De vraag die zich nu stelt is, indien de dagvaarding d.d. 28 mei 2001 wel degelijk regelmatig geschiedde, of het gebrek aan overschrijving tot 10 februari 2011 inzake repercussie heeft op het ogenblik van de datum van het aanhangig maken van een ontvankelijke strafvordering, en herstellvordering als accessorium.

Meer bepaald stelt zich de vraag of de overschrijving d.d. 10 februari 2011 met zich meebrengt dat de oorspronkelijke gedinginleidende dagvaarding, met de daarin geformuleerde strafvordering als drager van de herstellvordering, pas vanaf die datum ontvankelijk kan verklaard worden met de eventuele niet ontvankelijkheid van de herstellvordering tot gevolg.

De debatten dienen heropend te worden teneinde partijen stelling te laten nemen nopens de ambtshalve opgeworpen exceptie.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,**

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK;

Gelet op de in het bestreden vonnis door de eerste rechter aangehaalde wetsartikelen, alsook de artikelen :

- 24 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;
- 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk;

Alvorens recht te doen, heropent de debatten op de zitting van maandag 9 januari 2012 om 14.00 uur om de hierboven uiteengezette reden.

Houdt de beslissing nopens de kosten aan.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van 12 december 2011, waar aanwezig waren :

- mevrouw	,	raadsheer d.d. voorzitter,
- de heer	,	raadsheer,
- de heer	,	plaatsvervangend raadsheer,
- de heer	,	advocaat-generaal,
- de heer	,	griffier.

7